

2015. 01. 11. P. u. 31. (Vízkereszt u.) vas., üü., Teodóz szé., 6.hang

I. ün. antifona

Ki-jö-vén Izrael E-gyip - tom-ból, Já-kob háza az idegen nép - kö-zül.

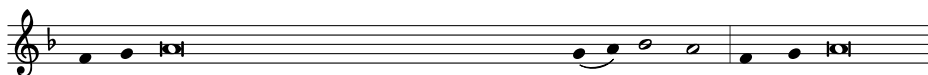
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

A ten - ger látta ezt és fu - tott, a Jor - dán visz - sza - for - dult.

Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

Di - csó - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor

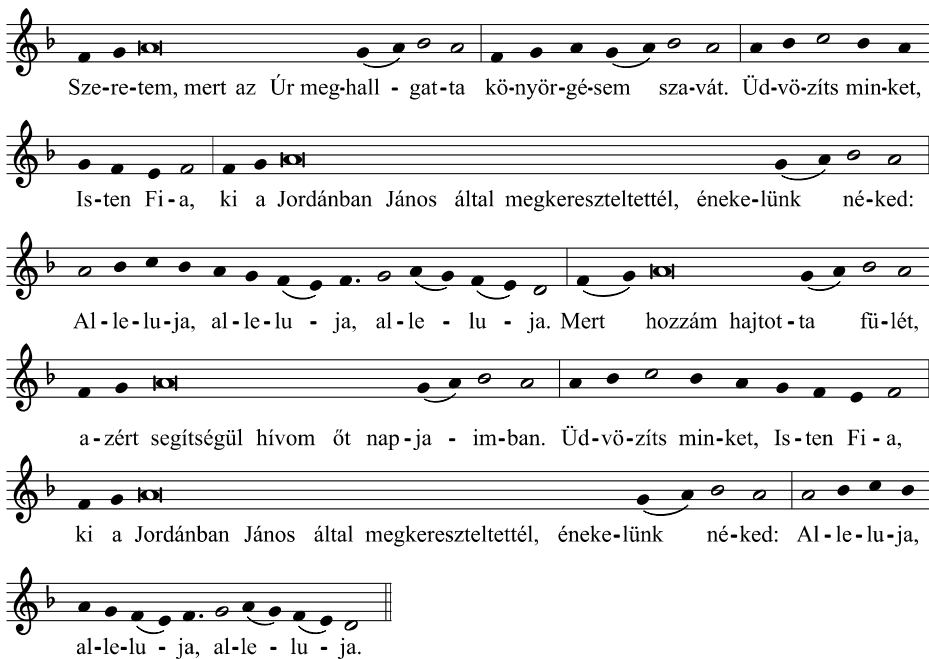

és örökkön - ö - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,

üd - vö - zíts min - ket!

II. ún. antifona

Sze-re-tem, mert az Úr meg-hall - gat-ta kő-nyör-gé-sem sza-vát. Üd-vő-zíts min-ket,
Is-ten Fi-a, ki a Jordánban János által megkereszteltettél, éneke-lünk né-ked:
Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja. Mert hozzám hajtot-ta fü-lét,
a-zért segítségül hívom őt nap-ja - im-ban. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,
ki a Jordánban János által megkereszteltettél, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja,
al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. antifona: Boldogságok

Bemeneti vers: Jertek... ki a Jordánban...

Ft. tropár, 6. hang, A-változat

Angyali e-rők jelentek meg, Uram, a te sí-ro-don, és az őrző katonák levének, mint
a hol-tak, és Mária állott a sír-nál, keresvén a te leg-tisz-tább tes-te-det, te pedig
meghódítád a pok-lot, nem kísértetvén meg ál-ta-la, és találkoztál a Szű-zel, életet
ajándé-koz-ván né-ki, ki föltámadtál halot-ta-id-ből, U-ram, di-cső-ség né-ked!

Ft. tropár, 6. hang, B-változat

An-gya-li erők jelentek meg, Uram, a te sí-ro-don, és az őr-ző katonák levének, mint a hol-tak, és Má-ri-a ál-lott a sír-nál, ke-res-vén a te leg-tisz-tább tes-te-det, te pe-dig meghó-dí-tád a pok-lot, nem ki-sér-tet-vén meg ál-ta-la, és ta-lál-koz-tál a Szűz-zel, é-le-tet a-ján-dé-koz-ván ne-ki, ki föl-tá-mad-tál ha-lot-ta-id-ből U-ram, di-cső-ség né-ked!

Ün. tropár, 1. hang

A Jor-dán-ban va-ló kereszteltesédkor, U - runk, ki - je - len - te - tett ne - künk a Szentháromság imád - ta - tá - sa; mert az A - tyá - nak szó - zata bizonytságot tön ró - lad, ked - ves fi - á - nak ne - vez - vén té - ged, a Szent - lé - lek pe - dig galamb képében megerősíté a szózat csalhatatlan - sá - gát. Ki meg - je - len - tél és a világot megvilágo - sí tot - tad, Krisz - tus Istenünk, di - cső - ség né - ked!

Szé. tropár, 8. hang, A-változat

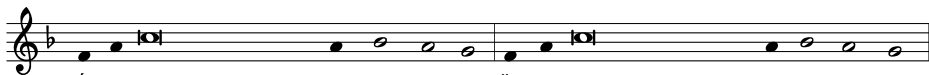
A te lel-ked, ó szent a-tya, bi-zony-nyal meg - di-cső-ült, mert te föl-ve-vén ke-resz-te-det,

Krisz - tust kö - vet - ted, és mun - kál - kod - ván a jó - ban, ar - ra ok - tat - tál ben - nün - ket,
 hogy a tes - tet, mint mu - lan - dót, meg - ves - sük, és min - den - ben a hal - ha - tat - lan lé - lek
 ja - vá - ra fá - ra - doz - zunk; a - zért mos - tan az an - gya - lok - kal ör - ven - dez a te lel - ked,
 Szent Te - o - döz a - tyá, kik - kel kö - nyö - rögj é - ret - tünk.

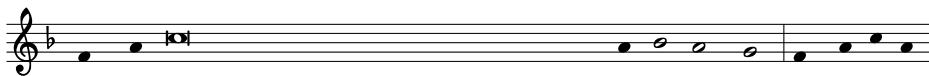
Szé. tropár, 8. hang, B-változat

A te lel - ked, ó szent atya, bizony - nyal meg - di - cső - ült, mert te föl - ve - vén
 keresztedet, Krisz - tust kö - vet - ted, és mun - kál - kod - ván a jó - ban, ar - ra
 ok - tat - tál ben - nün - ket, hogy a tes - tet, mint mu - lan - dót, meg - ves - sük,
 és min - den - ben a hal - ha - tat - lan lé - lek ja - vá - ra fá - ra - doz - zunk; a - zért
 mos - tan az angyalokkal örvendez a te lelked, Szent Te - o - döz - a - tyá,
 kik - kel kö - nyö - rögj é - ret - tünk.

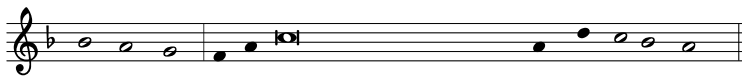
Ft. konták, 6. hang, A-változat

Él-te-tő kezével a ső-tét mély-ség-ből Üd-vő-zítők a holtakat föl-tá-masz-tá.

Krisz-tus Istenünk föltámadást ajándékozott az em-be-ri nem-nek, mert ő a mi

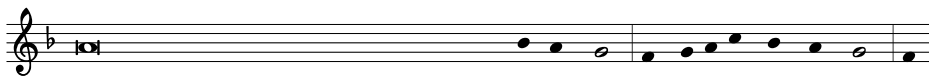

Meg-vál-tónk, föl-tá-madásunk, életünk és ke-gyel-mes Is-te-nünk.

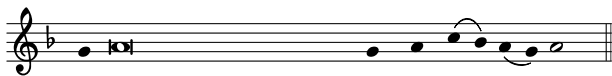
Ft. konták, 6. hang, B-változat

Él-te-tő kezével a sötét mély-ség-ből Üd-vő-zítők a holtakat fel-tá-masz-tá. Krisz-tus

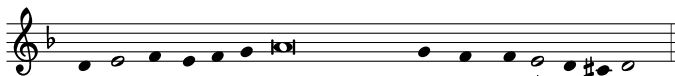

Istenünk föltámadást ajándékozott az embe-ri nem-nek; mert ő a mi Meg-vál-tónk, föl-

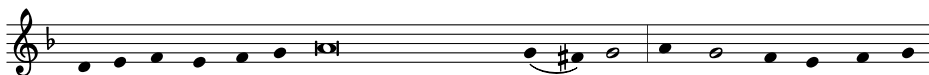
tá-madásunk, életünk és ke-gyel-mes Is - te - nünk.

Dicsőség, 1. hang, tropár-dallam

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek - nek.

Szé. konták, 1. hang

É - le - te - det e föl - dön jámborul vé - gez - vén, a Szent - lé - lek tiszt - ta

világosságát lát - tad meg, mely meg - vi - lá - go - sít - ja minda - zo - kat,

kik té - ged, ó bo - dog, hit - tel tiszt - tel - nek, Kér - jed a - zért U - ral - kodót,

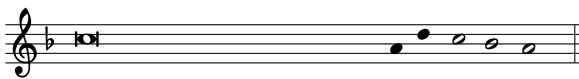

hogy világosítsa meg lel - ke - in - ket, hogy téged, Szent Teodóz atyánk, szeretet - tel

magasztal-has - sunk.

Most és, 4. hang, konták-dallam

Most és mindenkor és örökkön-örök-ké. A-men.

Űn. konták, 4. hang

Ki-je-lentéd magadat ma a min-den-ség-nek, és a te orcád vilá-gos-sá-ga,

U-ram, je-gyez-te-tett mi-re-ánk, kik önértettel dicsőí-tünk té-ged, mond-ván:

le-szál-lottál és megje-len-tél ne-künk, ó megközelíthet-len vi-lá-gos-ság!

Ft. prokimen, 1. hang

U-runk, legyen raj-tunk ir-gal - mad, a - mint ben - ned bíz - tunk,

a - mint ben-ned bíz - tunk!

Vers: Örvendjetek, igazak az Úrban, az igazakhoz illik a dicséret!

Urunk, legyen rajtunk irgalmad, amint benned bízunk!

(31. zsoltár)

Szé. prokimen, 7. hang

Drá - ga az Úr szí-ne e - lőtt az ő szent-je-i ha-lá-la

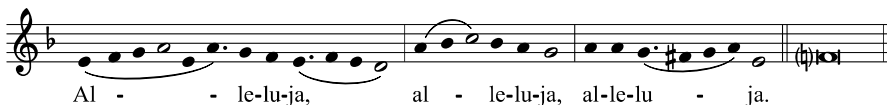

az ő szent-je-i ha-lá - la.

Vers: Mit adjak vissza az Úrnak mindazért, amit nekem adott?

(115. zsoltár)

Ft. alleluja, 5. hang

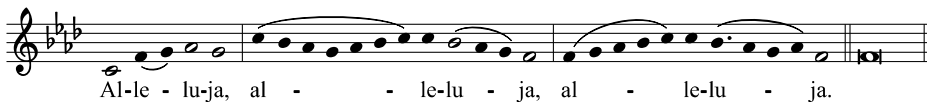

Vers: Irgalmadat, Uram, örökké éneklek, nemzedékről nemzedékre hirdetem ajkaimmal igazságodat.

Vers: Mert azt mondtad: „fölépül örökre az irgalom”, a mennyekben lesz elkészítve igazságod.

(68. zsoltár)

Szé. alleluja, 6. hang

Vers: Boldog az a férfi, ki az Urat féli, az ő parancsolatait igen kedveli.

Vers: Hatalmas lesz ivadéka a földön, az igazak nemzedéke áldásban részesül.

(111. zsoltár)

Magasztalás

9. irmosz, 2. hang

A nyelv kép-te-len, hogy téged e-lég-gé di-csér-jen, s az em-be-ri
el-me gyar-ló, hogy téged méltóan magasztal-jon, ó, Is-ten-szü-lő,
de jó-sá-gos lé-vén, fogadd el a mi jó-szán-dé-kun-kat, mert há-lás
szeretetünk-ről meg vagy győ-ződ-ve, s mivel te vagy a kereszténység
párt-fo-gó-ja, a-zért di-cső-í-tünk té-ged!

Áldozási vers: ft. és ün.

Dicsérjétek...

Megjelent a mi üdvözítő Istenünk kegyelme minden embernek. Alleluja.